

stå, at tingene kan ændres, hvis man blot er opmærksom og passer på sig selv.

Derfor sætter jeg min lid til, at ministerens udvalg til undersøgelse af, om børn og unge skal være omfattet af arbejdsmiljøloven under ophold på uddannelsesinstitutionerne, snart har arbejdet færdigt. Jeg forventer, at ministeren som følge af dette udvalgsarbejde rent faktisk beslutter sig for at udvide arbejdsmiljøloven, men ellers vil SF komme med ændringsforslag, der følger arbejdet op. SF's mål er at få stablet et systematisk arbejdsmiljøarbejde på benene, så børnene ved, hvad godt arbejdsmiljø er, og hvordan man skal arbejde for at få det, når de bliver voksne.

De voldsomme tal om arbejdsulykker og arbejdsbetingede lidelser, vi jævnlig modtager fra Arbejdstilsynet, skal ned sættes markant, og her ville det være ret smart at starte med børn og unge. Jeg vil derfor på SF's vegne ikke afvise lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes, det var meget interessant at konstatere, at fru Anne Bastrup tilsyneladende ved, hvad der ville være sket, hvis Danmark havde stemt imod. Det mener jeg er et åbent spørgsmål, da det faktisk aldrig blev prøvet.

Det er korrekt, som fru Anne Bastrup siger, at direktivet blev vedtaget med kvalificeret flertal. Men hvis et land som Danmark – hvor alle de øvrige lande ved, at der er gode forhold for børnene, og hvor børnene ikke arbejder i industrien og dermed risikerer liv og lemmer – havde stemt imod, kan vi faktisk ikke vide, om andre lande ikke havde følt, at så var der nok noget galt med det direktiv. Så levede det måske ikke, som jeg var inde på i min ordførertale, op til hovedformålet, nemlig at beskytte børn, men ikke overbeskytte dem og ikke forhindre noget, der i virkeligheden er fornuftigt.

Jeg er i hvert fald uenig med fru Anne Bastrup i, hvad Danmark kunne have bidraget til. Jeg ser det som en reel mulighed, at et dansk nej kunne have stoppet direktivet.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu har jeg i forbindelse med mit tidligere arbejde været ret involveret i projektet i Den Europæiske Faglige Sammenslutning, og jeg er 100 pct. sikker på, at hvis det danske Arbejdsministerium ikke havde knoklet ret intenst for at

få alderen sat ned og for at få fjernet nogle af de værste detaljer, var vi bare blevet gjort til grin. Vi havde fået lov til at stemme et lille nej helt for os selv, og så havde de andre rystet på hovedet og sagt: Det er også Danmark, der ikke vil beskytte deres børn, og der er også det med ILO-konventionen. Danmark respekterer ikke børnene.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, fru Vibeke Peschardt, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Det Radikale Venstres synspunkter:

Det siges, at dette EF-direktiv først og fremmest sigter på at forbedre forholdene for børn i de sydeuropæiske lande, og det er jo et særdeles agtværdigt formål. Ethvert skridt, stort som lille, der på globalt plan tages for at bekæmpe børnearbejde, må hilses velkommen.

Men lovforslaget, som i dag er til behandling, sigter på regler for børns beskæftigelse her i Danmark. Her har vi heldigvis allerede bedre beskyttelse af børn end i mange andre lande i verden. Det ville være ganske svært at påstå, at familiers eksistensgrundlag i dagens Danmark er afhængigt af børns indtjeningsmuligheder, og det forhold er der virkelig grund til at glæde sig over. Der er faktisk pensionister, der med sorg i stemmen kan berette om, hvordan de blev sendt ud at tjene som 9-årige.

I Det Radikale Venstre støtter vi hovedreglen i lovforslaget, hvorefter unge skal være fyldt 15 år og ikke længere være omfattet af undervisningspligten for at kunne beskæftiges ved arbejde. Det interessante for danske forhold er dog snarere lempelserne af hovedreglen.

For Det Radikale Venstre er det vigtigt, at reglerne skal være en støtte for forældre og børn til at fastholde, at et eventuelt fritidsarbejde ikke må forhindre børnene i at få det bedst mulige udbytte af skolegangen. Det drejer sig trods alt om deres fremtidsmuligheder. Det er ligeledes vigtigt for os at fastholde, at børn ikke må påtage sig arbejde, der indebærer fare for deres sikkerhed og sundhed, og derfor støtter vi, at aldersgrænsen hæves fra 10 år til 13 år. Det er jo netop i disse år, de fleste børn vokser meget og derfor er særlig udsat for at få varige kropslige skader, hvis de knokler med hårdt fysisk arbejde. På grundlag af disse synspunkter kan vi støtte de lempelser af hovedreglen, som lovforslaget indeholder.

I Det Radikale Venstre er vi tilfredse med, at hovedreglen kan fraviges, når der er tale om